

съ и си лѣгнали въ опредѣлената гостна стая.

На слѣдния день, слѣдъ закуската, Кабакчиевъ излѣзаль да се срѣщне съ нѣкой познати и приятели, а Стамболовъ, бѣсѣдвайки съ дѣдо духовникъ, останаль въ метоха до заврщането му. Разговоритѣ, водени между двамата събѣседници, се въртѣли все около положение въ Елена и повѣдението на Еленскитѣ чорбаѣии и на мюѣюраина „бай Янко Бѣлялията“, както обикновенно го наричали Еленчани. Хубавитѣ отзиви за послѣдния, чути и отъ дѣдо духовникъ, възбудили желание у Стамболова да се срѣщне съ него. За цѣльта той се приготвилъ, и подъ прѣдлогъ, че ще поизлѣзе, опжгилъ се